

Katalonų fotografas Guillemas Vidalis: tam, kad galėtume įveikti nuolatinius iššūkius, turime perkurti save iš naujo

Savo karjerą nuo grafinio dizaino pradėjęs katalonų fotografas [Guillemas Vidalis](#) jau daugiau kaip 18 metų savo asmeninei kūrybai ir požiūriui išreikšti naudoja fotografinę kalbą. 17-ojo tarptautinio fotomeno festivalio KAUNAS PHOTO konkursui pateiktame darbe „Pamirštos žaidimų aikštelės“ menininkas tiria žaidimų aikšteles kaip pamirštų įgūdžių, mūsų visuomenės pritaikytų tik vienam mūsų gyvenimo laikotarpiui – mūsų vaikystei – metaforą.

Pasak KAUNAS PHOTO 2020 ambasadoriaus, komunikacijos agentūros „Virtuozai“ direktoriaus Viliaus Mackonio, serijos „Pamirštos žaidimų aikštelės“ nuotraukose jaučiama tuštuma, palikta išėjusios vaikystės.

„Vaikystė yra žaidimai, žaidimai yra judesys, o tai pat kūrimas. Judesys yra gyvybė, kūryba yra atradimai ir veržimasis pirmyn. Praradę vaikiškumą, kartu netenkame gyvybingumo ir noro ieškoti, keistis – sustojame ir po truputį apsamanojame, aprūdiame. „Pamirštos žaidimų aikštelės“ mums siunčia ženklą – svarbu saugoti vaikystę“, – mintimis dalijasi V. Mackonis.

Į konkurso KAUNAS PHOTO STAR 2020 finalininkų dešimtuką patekusio Guillemo Vidalia fotografijos rodomos Kalniečių parke Kaune. Greta parodos – gyvybinga parko žaidimų erdvė, iš kurios lyg simboliškai sklinda dūkstančių vaikų klegesys. „Pamirštos žaidimų aikštelės“, kaip ir kitos festivalio lauko parodos, veiks iki spalio 31 d.

Guillemo Vidaliao paroda „Pamirštos žaidimų aikštelės“ Kalniečių parke © Karolina Krinickaitė | KAARA Fotografia

Su fotomenininku Guillemu Vidaliu kalbasi Daiva Juonytė.

Šiomet festivalio KAUNAS PHOTO tema – „Periferinės vizijos“. Kaip matote šią temą iš savo perspektyvos?

Mano manymu, periferinė vizija yra tai, ko nematome bendru požiūriu, tačiau tai, ką kiekvienas iš mūsų suvokia kaip esminį ir subjektyvų pagrindinį aspektą. Arba tai, ką mes vadiname subjektyvia vizija. Periferinė vizija yra žvilgsnis į tai, kas lieka už to, ką mūsų visuomenė apibrėžia kaip svarbius dalykus, ribų.

Jūsų darbas „Pamirštos žaidimų aikštelės“ – tai nežemiškų vaizdų serija, iliustruojanti apleistų parkų, kuriuos per ilgą laiką atsikovojo gamta, teritorijas. Kaip gimė ši idėja?

Mintis kilo iš atsitiktinio susitikimo su mažu, apleistu vaikų parku. Tai labai paveikė mane ir pažadino jausmų krioklį. Vėliau, atsižvelgiant į šiuos jausmus ir įvairias asociacijas,

kylančias dėl mano šaknų, buvo galima projektą apibrėžti ir apie jį kalbėti.

© Guillem Vidal

Kokią prisimenate savo vaikystę?

Mano vaikystė prabėgo esant Franco režimui, diktatoriškoje valstybėje, kupinoje visko, ką ji reprezentuoja: ideologinės prievartos, socialinės kontrolės, didelės bažnyčios valdžios, seksualinių susidorojimų, atskirų, kunigų vadovaujamų mokyklų mergaitėms ir berniukams, ir bet kokios mūsų šalies, Katalonijos, laisvės neturėjimo, draudžiant jos kalbą. Tai nėra praeitis, kurią galima prisiminti nostalgiskai. Vienintelis pabėgimas tuo metu buvo žaidimai. Žaidimų aikštelės buvo nedideli sklypai, kur buvo galima žaisti, lavinti kūrybiškumą ir maloniai leisti laiką.

Kaip minėjote, žaidimų aikštelė yra vieta, kur susitinka

žaidimai, kūrybiškumas ir linksmybės. Visų šių dalykų šiandien mums dažnai trūksta, ypač šiuo pandemijos laikotarpiu.

COVID-19 yra didelė problema, tačiau tai nėra pagrindinė dabartinių iššūkių priežastis. Betarpiškumas apima didįjį fondo motyvą, problemas, kilusias dėl netvarkingo kapitalizmo ir vartotojiškos visuomenės, mūsų laikų problemas, vadinamas antropocenu. Dažnai neatrodo, kad globaliu lygmeniu į problemų mastą iš tikrųjų žvelgiama rimtai. Turėtume radikaliai pakeisti savo vertybių sistemą, būti kūrybingi tam, kad perkurtume save kaip visuomenę iš naujo ir galėtume įveikti nuolatinius iššūkius.

Jūsų nuotraukų serija siūlo du skirtingus skaitymo lygius. Pirmasis yra socialinė kritika, antrasis – intymus ir asmenišką skaitymą. Kuris jums svarbesnis?

Yra du prasmės sluoksniai, kurie vienas kitą papildo ir praturtina. Abu jie vienodai svarbūs.

Kokią žinutę norėtumėte perduoti žmogui, ateisiančiam pažiūrėti jūsų nuotraukų?

Norėčiau išprovokuoti tam tikrą nerimą, pakutenti sąžinę dėl viso to, kas vyksta mūsų visuomenėje. Mano tikslas yra priversti žmones suabejoti vertybėmis, kurios vaidina labai didelį vaidmenį ir yra labai svarbios šiandienos visuomenėje: konkurencingumas, efektyvumas, produktyvumas ir kt. Būtent jos mus atvedė ten, kur dabar esame. Norėčiau pasiūlyti žaidimą, kūrybiškumą ir malonumą priimti kaip priemones, skirtas susidoroti su dabarties iššūkiais, kuriems reikia naujų kūrybinių sprendimų.

Guillemo Vidaliao paroda „Pamirštos žaidimų aikštelės“ Kalniečių parke © Karolina Krinickaitė | KAARA Fotografia

KAUNAS PHOTO STAR 2020 finalininko Guillemo Vidaliao fotografijų parodą „Pamirštos žaidimų aikštelės“ galima nemokamai aplankyti Kalniečių parke Kaune iki spalio 31 d. Pilną 17-ojo fotomeno festivalio KAUNAS PHOTO programą „Periferinės vizijos“ rasite [čia](#).

KAUNAS PHOTO – ilgiausiai be pertraukų rengiamas kasmetis tarptautinis fotomeno festivalis Lietuvoje ir Baltijos šalyse. 2004 m. Mindaugo Kavaliausko įkurtą festivalį organizuoja viešoji įstaiga „Šviesos raštas“. Festivalis yra pasaulinės „Festival of Light“ organizacijos narys. **Festivalį KAUNAS PHOTO finansuoja [Lietuvos kultūros taryba](#)**, kaip vieną iš strateginių tarptautinių meno renginių Lietuvoje. Rėmėjai: [Kauno miesto savivaldybė](#), [EPSON](#). Lauko parodų rėmėjas: [„Kauno želdiniai“](#).